

Lov og Evangelium

NR. 5

MAI 2019

55. ÅRGANG

ISSN 2387-5275

Maleri av Adolph Tidemand (1814-76)

«Aldri er noe profetord brakt fram ved menneskers vilje, men de hellige Guds menn talte drevet av Den Hellige Ånd.» 2Pet 1:21

Oppbyggelig blad på evangelisk, luthersk grunn

BLADET LOV OG EVANGELIUM

utgis av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon.
Det er gratis og kommer med 10 nummer i året.
Frivillige gaver kan sendes kasserer i NLL.

Abonnement, oppsigelse og adresseendring:
Fredrik Heian, Dalenveien 732,
3160 Stokke. Tlf. 901 94 758
E-post: fredrik_heian@hotmail.com

Redaktør: Ingar Gangås, Følstadvegen 135,
7690 Mosvik. Tlf. 901 51 234
E-post: ingar.gangas@live.no

Redaksjonsråd: Per Bergene Holm,
Dag Rune Lid og Ragnar Opstad
Layout: Olav Gangås

NORSK LUTHERSK LEKMANNSMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den lutersk-rosenianske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL støtter den lutherske kirken i Moldova og luthersk litteraturarbeid i Bolivia og Peru.

Formann: Reidar Heian, Elvedalsveien 175,
3158 Andebu. Tlf. 414 95 526
E-post: reidarheian@outlook.com

Sekretær: Konrad Fjell, Laskengrenda 44,
3221 Sandefjord. Tlf. 915 10 064
E-post: konrad.fjell@gmail.com

Kasserer: Fossnesveien 13 B,
3160 Stokke. Tlf. 33 33 89 01
E-post: fossnes.kontor@gmail.com

Bankgiro: 3000 22 26193 / Vippsnr. 15095
Svensk kontonr.: 8169-5, 694 381 912-5
Dansk kontonr.: 7604 1734369

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL. Skolen har både halvårig og ettårig kurs.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds ord og spørre etter de gamle stier (Jer 6:16), samt fremme arven fra lekmannsbevegelsen og våre lutherske lerefedre.

Adr.: Fossnesveien 13 B, 3160 Stokke
Tlf. 33 33 89 00 – Fax 33 36 56 65

E-post: bibelskolen@nll.no

Bankgiro: 3000 22 26193 / Vippsnr. 15095

Rektor: Per Bergene Holm, Holmveien 20,
3282 Kvelde. Tlf. 995 09 060
E-post: pbholm@online.no

INTERNETT: www.nll.no

Peters pinsestale

Før Jesu himmelfart hadde Jesus sagt til disiplene at de skulle være hans vitner. Men de skulle bli i Jerusalem til de ble ikledd kraft fra det høye (Luk 24:48-49).

Da pinsefestens dag var kommet, var det samlet mye folk i Jerusalem. Dette var en stor høytid.

«Da kom det med ett en lyd fra himmelen som når et veldig stormvær farer fram, og fylte huset der de satt. Og det viste seg for dem tunger like som av ild, som delte seg og satte seg på hver av dem. Da ble de alle fylt med Den Hellige Ånd, og de begynte å tale i andre tunger, alt etter som Ånden gav dem å tale» (Apg 2:2-4). Det var mange folkeslag til stede, og alle hørte dem tale om Guds store gjerninger på deres eget språk (2:6;11).

Peter sto da fram og forklarte underet for dem. Nå var tiden kommet for at evangeliet også skulle forkynnes for hedningene, og han fortsatte: «Så skal da hele Israels folk vite for visst at Gud har gjort ham både til Herre og til Messias, denne Jesus som dere korsfestet. Men da de hørte dette, stakk det dem i hjertet, og de sa til Peter og de andre apostlene: Hva skal vi gjøre, brødrene? Peter sa til dem: Omvend dere, og la dere døpe på Jesu Kristi navn til syndenes forlatelse» (2:36-38).

Peter forkynte Guds Ord ikledd kraft fra det høye. Det traff samvittighetene.

Ingar Gangås

Pinsehøytiden

Av Per Bergene Holm

Pinsen er den andre av de tre store valfartshøytidene i det gamle Israel. Den første av disse er påske, den andre pinse og den tredje er løvhyttefesten. Høytidene knytter seg både til Herrens store frelsesgjerninger for sitt folk og til jordbruksåret i Israel.

Påskehøytiden var til minne om frelsen ut av Egypt, da lammet ble slaktet for å fri folket fra morderengelen, da Herren førte sitt folk ut i frihet fra treldommen. Men påske markerte også at kornhøsten kunne begynne. Bygget, som var først modent, kunne nå høstes inn. Det var førstegrøden. I de sju ukene mellom påske og pinse var det bygghøst.

Pinsehøytiden knyttes ikke som påsken til noen bestemt frelseshandling i Israels historie. Men når vi leser i andre Mosebok, ser vi at pinsen faller sammen med den tiden da loven ble gitt på Sinai. Jødene har derfor alltid

knyttet lovgivningen på Sinai til pinsehøytiden, og det er nok riktig. Med pinsen begynner også hvetehøsten og den virkelige innhøstningen.

Løvhyttefesten kommer sist av de tre store høytidene. Den var til minne om hvordan Herren hadde vært med sitt folk på vandringen fram til Kana'ans land, og sørget for dem. Løvhyttefesten markerer samtidig starten på frukthøsten, innhøstningen av druer og oliven. Vi feirer ikke løvhyttefesten, men alle som hører Jesus til og som en dag skal få bli med ham når han henter sin brud, skal få feire den – i den store løvhyttefesten i himmelen.

Slik Herrens frelsesgjerninger for Israel bare er en skygge av det som skulle komme, så er også de gammeltestamentlige høytidene bare en skygge. Påsken og påskelammet er en skygge av det Guds lam som bar all verdens synd, Guds store frelsesgjerning for å

Innhold, mai 2019

Peters pinsestale. Av Ingar Gangås	side 2
Pinsehøytiden. Av Per Bergene Holm	side 3
To-årig forkynnerseminar på Fossnes.	side 6
Hilsen fra Bibelskolen. Av Per Bergene Holm	side 7
Løyndommen i evangeliet. Av Ragnar Opstad	side 8
Det himmelske syn. Av Dag Rune Lid	side 10
Hvetekornets lov. Av Per Bergene Holm	side 13
Landet Kana'an. Av Lars Fossdal	side 14
Nytt fra Sør-Amerika.	side 17
Åndens utgyltelse på pinsedag. Av Øivind Andersen	side 18

berge oss fra sin egen dom og vrede, og løse oss ut av treldommen under synden.

Og etter påsken kunne kornhøsten begynne. Kornhøsten, i første rekke hvetehøsten, er i hele Skriften et bilde på innhøstningen til frelse. Kristus selv er førstegrøden, den førstefødte av de døde, men i kraft av ham er det løfter om en enda større høst. Evangeliet om frelsen i Jesus skal bære frukt i menneskenes hjerter og bli til en veldig høst.

Først med pinsen begynner selve hovedhøsten, hvetehøsten. Da gir Gud sin Ånd som utrustning til vitnetjeneste for verden. Fra da av skal evangeliet forkynnes til et vitnesbyrd for alle folkeslag, og frelsen i Jesus skal bære frukt blandt folkeslagene.

Frukthøsten som begynte etter løvhyttfesten er derimot et bilde på innhøstningen til dom (jf Åp 14:14-20). Der evangeliet ikke ble tatt imot til frelse, der modnes menneskene for Guds dom.

Men tilbake til en annen side ved pinsehøytiden. På Sinai ga Gud Israel sin lov. Og han talte da til folket og sa: «Dersom dere nå virkelig vil høre min røst og holde min pakt, da skal dere være min eiendom framfor alle folk – for hele jorden er min. Dere skal være et kongerike av prester for meg og et hellig folk» (2Mos 19:5-6).

Gud vil sette sitt merke og stempel på sine, sitt eiendomsmerke. Loven var et slikt merke for Israel, så lenge de fulgte den. Den ga hele folket et preg som skilte dem fra alle andre folk, et preg

som viste at de var Herrens eget folk. I den gamle pakts tid var dette i første rekke et ytre preg, med omskjærelse, lover for mat og klær og andre utvendige leveregler.

Men det var ikke Guds tanke at dette preget bare skulle være i det ytre. Derfor taler Skriften om loven skrevet på hjertets kjøtt-tavler i motsetning til på steintavler.

Så lenge loven bare er skrevet på steintavler og bare kommer til oss utenfra, så er den i første rekke et anklageskrift mot oss. Den dømmer vårt liv og åpenbarer vår synd og at vi er skyldige for Gud. Loven har så visst ingen kraft til å frelse, men står i dødens og fordømmelsens tjeneste.

Men der et menneske ved troen på Guds lam som bar all verdens synd, har fått syndenes forlatelse og frelse fra lovens dom og anklage, der skriver også Gud sin lov inn i menneskehjertet, på hjertets kjøtt-tavler. Gud gir et nytt hjerte inne i sine og skriver sin lov i deres hjerter, og da blir loven i sannhet et eiendomsmerke, et preg og et innsegl på Guds eiendomsfolk (jf. 2Kor 3:3-6; Jer 31:33).

Men å få loven skrevet på sitt hjertes kjøtt-tavler, det står ikke til deg og meg å få til. Det er ingen selvforbedring! Nei, det er noe som skjer i det hjerte hvor Jesus får komme inn med sin frelse. Jesus selv tar bolig i våre hjerter og gjør det til et Åndens tempel, et levende tempel.

Og da er vi igjen midt inne i pinsehøytidens sentrum. I den gamle pakts tid åpenbarte Gud seg til frelse gjen-

nom tabernaklet og tempelet. Der var prestene som leste Guds ord for folket, der var gudstjenesten med sine anskuelige offer og handlinger som åpenbarte Guds frelsesråd for folket. Og folket måtte komme til tabernaklet og tempelet for å lære Gud å kjenne. Fra alle folk og nasjoner måtte de dra opp til Jerusalem og tempelet for å høre Guds ord bli forkjent og få del i pakten, slik vi leser om det på pinsedag, hvor de er samlet fra hele verden, ikke bare jøder, men også mange andre (Apg 2:5-11).

Nå hadde Jesus selv, så lenge han vandret på jorden, åpenbaret Gud og hans frelse. Jesus var det fullkomne tempel, Gud åpenbart i kjød. Han er tabernaklet i blant oss. Hans tempel ble revet ned og gjenreist på tre dager. Men Jesus forlot vår jord for å ta sete ved Faderens høyre hånd og gjøre sin frelse gjeldende i himmelen.

Fra pinsedag av er nå de troende den levende Guds tempel, og åpenbarer Guds store frelsesgjerninger for verden. De troende skal både være prester og tempel, et tempel av levende steiner. Og hvilket bilde og preg skal dette tempelet bære? Jo, det er bildet av Jesus, det er Guds herlighet i Jesu Kristi åsyn som skal skinne fram gjennom de troende. De troende er ikke et dødt tempel, en død bygning, men Jesu legeme her på jord, fylt med hans Ånd – et Kristi brev til verden, «ikke skrevet med blekk, men med den levende Guds Ånd, ikke på steintavler, men på hjertets kjødtavler» (2Kor 3:3).

Kjenner du noen

som vil ha glede av å motta «Lov og Evangelium»? Bladet er gratis og kommer med 10 nummer i året.

Hensikten med det er først og fremst oppbyggelig, det vil si at vi gjerne vil dele Guds ord med våre lesere. Det er mange ord og mye informasjon i vår tid, men liten plass for og lite stillhet til det som betyr mest: å høre og lese Guds ord til frelse!

Det er med stor sorg vi ser på den stadig økende verdsliggjøring og uguadelighet i vårt kjære fedreland!

Dersom du vil gi bladet til noen du kjenner, send navn og adresse til ekspedisjonen:

Lov og Evangelium
v/Fredrik Heian,
Dalenveien 732,
3160 Stokke,
på sms: 901 94 758
eller e-post:
fredrik_heian@hotmail.com

Så vil han sende disse personene et nummer av bladet, med vedlagt brev og spørsmål om de ønsker å bli abonnenter. Vi har inngått svarsendingsavtale med Posten som gjør at de som ikke vil motta bladet videre, kan returnere svarbrevet, uten at det koster dem noe.

To-årig forkynnerseminar på Fossnes

Av Per Bergene Holm

Lekmannsmisjonen har i flere år drøftet muligheten for å gi hjelp og veiledning til unge med forkynnerkall eller ønske om et teologisk studium.

Konrad Fjell og Per Bergene Holm har arbeidet ut en plan for et to-årig forkynnerseminar. Landsstyret i NLL har vedtatt at seminaret kan settes i gang fra og med høsten 2019.

Studiet vil være samlingsbasert, slik at studentene kan studere hjemmefra og kombinere studiet med arbeid. Det vil være tre samlinger på Fossnes hvert halvår, etter planen fra torsdag til lørdag (hele dager). Hvis studentene har mulighet, kan det være at noen av samlingene utvides med flere dager.

Fundamentet i studiet vil være pensumlitteraturen studentene skal lese. Her søkes det å finne solid, bibeltro teologisk litteratur av eldre og nyere dato som gir studentene en grundig innføring i Skriften (både innlednings-stoff og fortolkning), i troslære, dogme- og kirkehistorie, misjonskunnskap, prekenlære, sjælesorg osv. Pensumlitteraturen vil være delt i to kategorier:

A – det som alle må forplikte seg til å lese og som lærerne mener at alle bør ha god kjennskap til. Dette vil ha et omfang alle bør kunne makte. Det vil likevel kreve tid.

B – tilvalgs litteratur som den enkelte kan fordype seg i. Her vil omfanget være langt større, og en kan ikke forvente at alle leser alt. Studiet vil ha følgende struktur:

1. Studentene leser den oppsatte pensumlitteraturen forut for samlingen, og noterer seg særige tema eller spørsmål de ønsker fordypet og drøftet. Emner og spørsmål de ønsker behandlet særskilt, gir de lærerne melding om i noe tid før samlingen.

2. Lærerne gir elevene skriftlige oppgaver som skal leveres inn før undervisningssamlingen.

3. På samlingene underviser lærerne dels over egne utvalgte emner, dels over emner studentene har ønsket. Det vil bli god anledning til å drøfte særige tema og spørsmål som elevene har behov for. Lærerne kan også ta opp ting fra elevenes skriftlige arbeider og kommentere dette, veilede og utdype.

NLL har som mål at undervisningen kan være gratis, og gi tilnærmet fritt opphold på samlingene på Fossnes. Studentene må imidlertid selv koste reiser og pensumlitteratur og evt. andre undervisningsmidler. NLL vil ikke söke å få studiet godkjent av offentlige myndigheter, og studiet vil derfor heller ikke gi rett til stipend eller lån i Statens Lånekasse.

Hvis du kan tenke deg å følge et slikt studium, er du velkommen til å melde deg på eller ta kontakt med Per Bergene Holm for mer informasjon (pbholm@online.no).

Hilsen fra Bibelskolen

Av Per Bergene Holm

Vi nærmer oss slutten på nok et skoleår, det 27. i rekken. Mange elever har gjennom årene gått ut dørene her i juni. Hvordan har det gått med dem? Fikk de med seg noe i løpet av månedene på Fossnes som har båret dem og bevart dem?

Det er bare Ordet selv, lov og evangelium, som kan holde tørsten og sulten etter Jesus og evangeliet oppe hos oss.

Jeg sier til elevene hvert år: Det er fint at du har bestemt deg for å være en kristen, men den bestemmelsen holder ikke. Det er som Josva sa til folket: «Dere vil ikke makte å tjene Herren, for han er en hellig Gud. En nidkjær Gud er han, han vil ikke bære over med deres overtredelser og synder» (Jos 24:19).

Det finnes ikke kraft i oss til å bevare oss i troen på Jesus og syndenes forlatelse. Nei, det er noe annet som må holde oss oppe, som må bevare oss, og det er Guds egen makt i Ordet: «dere som ved Guds makt blir holdt oppe ved tro, til den frelse som er ferdig til å bli åpenbart i den siste tid» (1Pet 1:5).

Så formaner vi elevene til faste og gode rutiner for andaktsliv, at de må

finne sin plass i den troende forsamling og gå der av sedvane, som det stod om Jesus i tidligere oversettelser (Luk 4:16). Det er bare Ordet selv, lov og evangelium, som kan holde tørsten og sulten etter Jesus og evangeliet oppe hos oss. Og det er som med mannaen i ørkenen. Den kunne ikke lagres, men måtte hentes ny hver dag. Slik er det også med gudslivet, det må hente sin næring på ny og på ny, det må stadig holdes oppe gjennom Ordet om Jesus. Vi kan ikke leve gjennom det vi vet, men bare gjennom Ordets stadige døende og livgivende gjerning i våre liv.

Jeg vil derfor avslutte denne hilsen med et ord fra Jakobs brev: «Avlegg derfor all urenhet og enhver rest av ondskap, og ta ydmykt imot Ordet som er innplantet i dere, og som er mektig til å frelse deres sjeler» (Jak 1:21).

Til svenske givere

Når gaver gis gjennom NLL sin svenske konto (8169-5, 694 381 912-5) registreres ikke navnet på giveren automatisk. Vi vil be om at du først skriver ditt navn i meldingsfeltet, og deretter fører på hva betalingen gjelder.

Takk for hjelpen!

Kasserer

Løyndommen i evangeliet

Av Ragnar Opstad

Kva er så denne løyndommen i evangeliet? Det er ein løyndom som i første omgang ikkje ser ut som ein løyndom. Det er slik med Guds ord. Ordet er klårt og tydeleg nok, men det avheng av Den Heilage Ande kven som skal få del i det. I den samanhengen har eg tenkt på ein enkel setning som ein kan seia samlar hovedsaka i evangeliet – og som er ein løyndom: «Det er nok det som Jesus gjorde!»

Erfret nokon løyndom? Det er jo noko som alle kristne veit! Det er like fullt ein løyndom. For dersom det Jesus gjorde for meg er nok, då er eg frelst!

«Derfor kan du med frimodighet løfte ansiktet og si: Jeg er frelst, Jesus har frelst meg helt og fullt» (H. E. Nissen).

«På eit fullført verk får du kvila, og så ferdast med fryd din veg». Det er fullført, ikkje berre delvis, men fullt og heilt.

Å forstå denne løyndommen er ikkje noko du tek deg til. Då var det ingen løyndom. Det må openberrast. Og det kan ikkje openberrast utan at du går fallitt på alt ditt eige, på din eigen kristendom. At du må gå fallitt er ikkje noko Gud krev for å kunna ta imot deg. Det er heller ikkje ei slags betaling frå di side. Eit fallittbo er ikkje noko betalingsmiddel, tvert imot! Nei, du treng å gå fallitt for di eiga skuld, for at du skal få bruk for det Jesus har gjort. Gud har fått betal-

ing av Jesus, så han er forsona, han er nøgd.

Det er nok det som Jesus gjorde. For kven er det nok? Det er nok for den som har bruk for det. Når har eg bruk for det? Du har bruk for det alltid, men du ser det ikkje før Herren får ta frå deg din fromheitskledning. «All vår rettferd er som eit tilslukta klesplagg».

Du vil gjerne betala med det som Gud har verka i livet ditt, di omvending, di tru, bøn og bønhøyring, kort sagt – ditt kristenliv. Det tenkjer du er billetten din inn i Guds rike, her og i æva. Den billetten er ugyldig! Du kjem ikkje inn med han. Den må takast frå deg. Utan at det skjer, får du ikkje bruk for det Jesus har gjort for deg. Det Jesus gjorde, det gjorde han for syndarar. Det er som ein fortapt syndar du må ta imot evangeliet. Det er berre slike som kan ta imot det som Jesus har gjort, for det var for slike det vart gjort.

Jesus vil ta frå deg alle falske trøystegrunnar. Det ville han med farisearane òg, men dei stod imot. Dei ville behalda den ugyldige inngangsbilletten sin. «Rikingar sender han tomhendte bort».

Andre vil behalda synda si – og stengjer seg sjølve utanfor Guds rike på grunn av det. Andre utset og utset omvendinga på grunn av menneskefrykt, til det er evig for seint. Ikkje nå,

men seinare! Ein annan gong når det passar betre. Nei, du må nytta høvet når Gud kallar, for du kan ikkje omvenda deg når du vil.

Det er lettare for Gud å frelsa slike som held til i grisebingen, framfor sjølvrettferdige, heimeverande søner. Men du treng ikkje gå vegen om grisebingen og gjæta svin for å verta ein syndar. Du har synd nok frå før! Og større enn den eigne synda – er den eigne rettferda, for den sjølvrettferdige ringeaktar Jesu forsoningsverk.

Så er du kanskje villig til å mista alt ditt, men så undrast du gjerne på korleis du skal bli ein fortapt syndar og få ta imot evangeliet. Ein fortapt syndar – det er djupast sett ikkje noko du blir, det er noko du er! Dersom vi skulle sjå oss så fortapte som vi er, så trur eg knapt vi ville overleva. Nei, at vi er fortapte syndrar, det er først og fremst noko vi måtru. Vi måtru det som Guds ord seier om den saken. Og sjølv om vi kantru at vi er fortapte syndrar, så kostar det ofte kamp og strid for å koma til ei sann erkjenning av nettopp det.

Så er du altså ein fortapt syndar. Korleis kan eg dåtru til frelse? Det er noko du ikkje kan! I forklarininga til den tredje artikkel etter Martin Luthers lille katekisme står det slik: «Jeg tror at jeg ikke av egen fornuft eller kraft kan tro på Jesus Kristus, min Herre, eller komme til ham ...». Slik er vår stilling etter syndefallet. Dvs. du kan halda for sant alt det som står i Bibelen, men det er ikkje ei frelsande tru. Djevlane trur

øg det – og skjelv! (Jak 2:19). Ei sjølvteken tru frelser ingen. I din eingen, naturlege religiøsitet er du ein sjølvrettferdig farisear, kald og hard og upåverka av det Jesus har gjort for deg, og visseleg mykje anna som ikkje er som det burde vera.

Jesus vart vårt sonofferlam og løysepenge på Golgata. Der gav han sitt blod som han gjekk inn i heilagdommen med – og vann oss ei evig utløysing. Synda er sona, gjelda er betalt. Det er nok det som Jesus gjorde!

//

Det er nok det som Jesus gjorde. For kven er det nok?

Det er nok for den som har bruk for det. Når har eg bruk for det? Du har bruk for det alltid, men du ser det ikkje før Herren får ta frå deg din fromheitskledning.

//

Kva tid er det nok for meg? Det er nok når du går med på, og innser at dette «nok» har med deg å gjera. Det er for deg det er nok – slik som du er og har det – her og nå. Du blir ikkje meir verdig til å ta imot evangeliet om ei veke eller to. Dessutan er det for uverdige det er gjort. Ja, men korleis kan eg vita om eg er fallitt på alt mitt eige? Ikke når du har det slik eller slik, men når det blir nok det som Jesus gjorde.

L&E

Det himmelske syn

Av Dag Rune Lid

«*Difor, kong Agrippa, vart eg ikkje ulydig mot det himmelske synet.*»

Apg 26:19

Det er Paulus som uttrykkjer seg slik. Han sit i arrest etter klagemål frå jødane, men så får han stige fram for kong Agrippa.

Kapittelet vert innleia med: «Agrippa sa då til Paulus: Du har lov til å tala om deg sjølv». Paulus får avleggje eit personleg vitnemål og forsvar framfor sjølvaste kong Agrippa.

Paulus hadde vore ein av dei fremste og mest lovande teologistudentane i Jerusalem. Han var dyktig og flink. Han hadde site ved den lærde Gamaliel sine føter – den fremste teologiske læraren i Israel i denne tid. Paulus var på veg til å verte ein stor åndeleg lærar og leiar i sitt folk.

I dette vitnesbyrdet frå Paulus får me høre om eit møte med himmelens Gud som gjer at heile Paulus sitt liv vert forandra. Paulus såg på seg sjølv som ein rettskaffen mann. Ytre sett var han ulastande etter Guds ord, seier han sjølv. Han var overtydd om at han tente Gud og var på veg til himmelen, men han levde i sjølvbedrag. På tross av at han trudde alt var i orden.

Bibelen vitnar om at mange menneske skal vere som Paulus. Dei skal tru at dei er på himmelveg, men ein dag skal dei få eit møte med Herren som gjer at alt vert forandra. Dei

vaknar opp frå sjølvbedraget.

Dei kan oppleve det som salmedikten Hans Adolph Brorson (Sb 477:2b) uttrykkjer det:

*Da jeg var i sjelenød,
var den hele verden død.
Ingen kunne, ingen ville
hjertets dype lengsel stille.*

Når menneske får eit slikt møte med Gud, kan heile livet verte snudd opp ned.

Det er ikkje sikkert Gud stoppar oss på vegan slik som han gjorde med Paulus. Det er nok unntakstilfella. Herren kan gjerne byrje å minne menneske om deira udødelege sjel i dei stille stunder, gjerne på nattetid. Herren kan gjerne byrje medan ein er eit lite barn. Mange kan vitne om at dei møtte kallet frå himmelen heilt frå dei var små.

Gud grip inn

Paulus vitna i det femte verset (Apg 26) at han frå fyrste stund hadde levd som farisear, mellom dei som tok det strengast med gudsdyrkninga si. Difor var det ikkje noko underleg at Paulus, nidkjær som han var, ville ta Jesus og hans etterfølgjarar. Han tenkte gjerne; får me berre rydda dei ut så vert det fred. Eg trur ikkje ein gong han var innom tanken på at han kjempa mot Gud i det han heldt på med.

Difor står det vidare: «Eg fekk fullmakt frå øvsteprestane og kasta mange

Møtekalender

ORDET
ALENE

Mai

19.	Askim <i>Per Bergene Holm,</i>
22.-26.	Gyland <i>Odd Eivind Stensland</i>
30.	Randaberg <i>Dagfinn Natland</i>
30.-2.6.	Nybro (Sverige) <i>Sigbjørn Agnalt,</i> <i>Jan Eirik Berre</i> <i>m/bibelskolen</i>

Juni

2.	Årnes <i>Rami Seppälä</i>
6.-9.	Ørsta <i>Lars Fossdal</i>

7.-9.	Langli <i>Rami Seppälä</i>
8.-10.	Steinsdalen <i>Bjarne Gjuvslund</i>
8.-10.	Skjæveland <i>Per Bergene Holm</i> <i>John Peder Samdal</i>
8.-10.	Mosvik <i>Martin Fjære</i>
16.	Årnes (Knatten misjonshus, NLM) <i>Lars Fr. Ellingsen</i>
30.	Randaberg <i>Ottar Endresen</i> <i>Program for pinsemøtene i forrige nummer.</i>

av dei heilage i fengsel, og når dei vart dømde til døden, røysta eg for det.

Rundt om i alle synagogene tvinga eg dei til å spotte ved å pine dei. Og eg rasa slik mot dei at eg forfylgde dei heilt til byar i utlandet» (Apg 26:9-11). Han samtykte også då dei steina den første martyren – Stefanus.

Men, no er det Gud sjølv som grip inn. Paulus får erfare noko som vart livsforvandlande i hans eige liv. La oss høre hans eige vitnesbyrd frå vers 12: «Medan dette stod på, drog eg til Damaskus og med fullmakt og pålegg frå øvsteprestane. Men på vegen, konge, midt på dagen, såg eg eit ljós frå himmelen klårare enn sola. Det stråla ikring meg og ikring dei som reiste saman med meg. Vi stupte alle til jorda, og eg

høyrd ei røyst som tala til meg på hebraisk: Saul, Saul, kvifor forfylgjer du meg? Det vert hardt for deg å stampa mot brodden. Eg sa då: Kven er du, Herre? Og Herren sa: Eg er Jesus, han som du forfylgjer» (Apg 26:12-15).

Det var eit underleg møte. Midt på dagen, på veg til Damaskus, møter han Herren. Han var så overtydd om at han kjempa for Herren, men så møter han sanninga, og ser at han kjempar mot Herren. Det vart eit forferdeleg sjokk for han.

– Du er mannen!

Det er det som kan berge deg og meg óg, at me får møte sanninga i Ordet. Når lyset frå himmelen kjem inn over mitt liv, då kan eg erfare det same som Jesaja fekk

oppleve: «Ve meg, eg er ein mann med ureine lepper og eg bur mellom eit folk med ureine lepper». Då vert det ikkje alle dei andre det er noko gale med. Då får eg nok med meg sjølv innfor Gud. Eg ser at eg er ein syndar som treng nåde og frelse, om eg skal verta berge for himmelen.

Det følest ikkje behageleg å verte ramma av denne lyskastaren, sjølv om mange personar som me møter i Skrifta vart ramma av den. Tenk berre på David, då lyset ramma han, og det lydde: – Du er mannen! Det var ikkje mogleg å rømme unna. Gud hadde stengt alle vegar. Han vart ein fortapt syndar som ikkje kunne rømme frå Gud.

Det er som den 24 år gamle Fredrik Wisløff også skriv det: «Jeg var fortapt og så ingen vei». Slik opplevest det når den himmelske lyskastar får lyse inn over ditt og mitt liv.

Men Gud har ei hensikt når han set lyskastaren på oss, men det kan ikkje det naturlege menneske forstå. Litt lenger framme i «Apostelgjerningane» får me høre kva som då skjedde: «Men dei mennene som reiste saman med han, stod der forstokte. For rett nok høyrdde dei lyden, men dei såg ingen. Saulus reiste seg då opp frå jorda. Men då han opna augo, såg han ikkje noko. Dei tok han då ved handa og leidde han inn i Damaskus. I tre dagar kunne han ikkje sjå, og han korkje åt eller drakk» (Apg 9:7-9).

Frå mørke til lys

Den som ikkje har vore blind, kan knapt kjenne korleis det må vere. Me

kan late att augo, og få ein følelse av å vere blinde. Men for den som reint fysisk er vorten blind, der ein kjenner at det ikkje kan endrast, for det menneske må det opplevast forferdeleg.

«Då han opna augo, såg han ikkje noko». Paulus måtte nok oppleve det traumatiske. Men Gud måtte nyte harde middel i Paulus sitt liv, om Herren skulle få han til å lytte. Ja, Jesus må gjerne bruke harde middel i ditt og mitt liv også om me skal byrje å lytte til Herrens tale. Det kan vere naud av ulik slag, katastrofar, død, sjukdom osv.

Men kva skjedde med Paulus? Jau, han vart frelst, og fekk del i Jesu blod som reinsar for all synd. Det er det som er berginga for deg og meg også.

Paulus bøygde seg for Herrens tale og vart frelst. Livet hans vart heilt forandra, og Paulus vitnar for kong Agrippa: – Difor vart eg ikkje ulydig mot det himmelske synet!

Paulus møtte sanninga, og det forandra livet hans. Difor kunne han ikkje teie om det han hadde sett og hørt i møte med Herren Jesus. Gjennom det han skreiv i sine brev i det nye testamentet vitnar han om denne frelse i Jesus, ei frelse for alle syndarar som tek si tilflukt til Kristus. Kven dei er. Kvar dei bur. Ved denne bodskapen har ein utelege skare vorte berge og er allereie heime i himmelen. I dag er det deg og meg Herren talar til og seier: «Høyr, så skal di sjel leve» (Jes 55:3).

Utdrag frå tale i Steinsdalen Bedehus

Hvetekornets lov

Av Per Bergene Holm

Joh 12:24

Jesus kunne ikke frelse oss uten at han døde. Som et hvetekorn måtte han legges i jorden og dø, for å sone våre synder og bære Guds vredes dom. Men i seg selv hadde Jesus rett til liv i kraft av sin hellighet og renhet. Som et livskraftig såkorn brøt han derfor opp av jordens skjød. Døden kunne ikke holde ham, dens makt ble brutt da synden ble sonet. Ved sin rettferdighet og livsrett ble Jesus opphav til evig liv, ikke bare for seg selv, men for hver den som tror på ham.

Men det er også en hvetekornets lov for den troende. Vi må også dø før vi kan stå opp til livet. Dåpen vitner om det. Vi skal druknes og begraves. Alt vårt hører hjemme under dommen, i døden. Loven skaper denne erkjennelsen hos oss når den får lyde i sin hellighets kraft. Her svikter forkynnelsen i vår tid. Det lyder ingen tilintetgjørende dom over det naturlige menneske, verken dets syndeliv eller selvlagede fromhet. Derfor blir det ingen død under loven, og heller ikke noe nytt liv ved evangeliet. Så blir det mulig å leve med Gud ut fra oss selv. Vi tror at troen og livet med Gud ligger innenfor våre muligheter, ved Guds nådes kraft og miskunn. Jesus elsker oss og bærer over med oss slik at vi kan leve med ham i vår syndighet. Omvendelse forstås gjerne som noe utvendig. Man går på møter, leser litt i Bibelen, ber og gir til misjonen, men ut over dette er man som før. Noe radikalt nytt liv er det ikke tale om, ingen gjenfødelse. Anfektes man av det Skriften taler om det nyelivets kraft og frukter, trøstes man snart

med at Jesus elsker syndere, ikke fromme fariseere. Så kan man slå seg til ro og tro seg som en god og ydmyk kristen.

Guds dom hviler over det naturlige menneske, både dets synd og dets selvlagede fromhet, tro og lovgjerninger. Så lenge vi mangler selve grunnforutsetningen for å leve med Gud, vil alle våre forsøk på å leve som kristne ikke bli noe annet enn ytre skinn, aldri virkelig liv. Fariseisme er å leve med Gud ut fra seg selv. Guds nåde blir bare som en lapp på et gammelt klesplagg, som ny vin i gamle skinnsekker.

Men når munnen blir tilstoppet, alt håp om redning for det gamle menneske er ute og Lazarus ligger død i graven og stinker, er det tid for Jesus og frelsen i ham. Han døde vår død for å åpne vei fra døden til livet. Porten er trang og veien smal. Vårt gamle menneske får vi ikke med. Jesus tok det med seg på korset og i graven. Der hører det hjemme og der skal vi la det være. Vi skal akte oss og alt vårt som begravet med Jesus. Det er vår redning. Vi får regne oss som løst fra oss selv. Hvilken frihet! Jesus har tatt vårt liv og fridd oss fra det ved sin død. Han vil være vårt liv. Han vil ikke berge vårt liv eller tilføre oss liv, men være vårt liv, overfor Gud og i vår hverdag. En kristen oppstår derfor rettferdigjort med Kristus til et alldeles nytt liv. «Jeg er korsfestet med Kristus. Jeg lever ikke lenger selv, men Kristus lever i meg» (Gal 2:20).

Hvor mye av det som kalles kristent liv i dag er Kristusliv, og hvor mye er «nåde» tilført det gamle menneske?

L&E

Landet Kana'an

Av Lars Fossdal

Da Herren kalte på Abraham i Ur i Kaldea, ba han ham dra bort fra sitt land til det landet Herren ville vise ham (1Mos 12:1). Han dro da og kom til Kana'an (1Mos 12:5) og han og hans ætt fikk dette landet til evig eie (1Mos 17:8).

Hva er det Herren mener med denne historien? Har dette noe å si oss? Ja, for Moses talte om Jesus (Joh 5:46). Kana'an er en lignelse på Kristus (Hos 12:11).

I 2Mos 3:8 sier Herren at Kana'an er et land som flyter av melk og honning. Melk var viktig for israelsfolket under deres nomadetilstand. Men også som fastboende var melken et viktig næringsmiddel. I Jes 55:1 blir melk brukt som bilde på frelsen – om Herrens nåde. I NT er melk bilde på de enkle frelsessanheter (Heb 5:12) og på Guds ord (1Pet 2:2).

Honning var føde (Dom 14:9) som ga stor styrke (1Sam 14:25-30).

Melk og honning står i Skriften som bilde på frelsen i Kristus og velsignelsene som følger med. Kana'an er et forbilde på Kristus. I Joh 10:10 står det at Jesus kom for at vi skal ha liv og overflod.

Det er flere bibelvers i Mosebøkene som viser at Kana'an er et bilde på Kristus. I 5Mos 6:10-11 står det at i Kana'an er det store og gode byer, hus fulle av alle gode ting. Brønner, vingårder og oljetrær. Andre folk

hadde gjort alt dette, men de skulle utryddes, fordi de hadde nådd sine synders mål. Men bildet ser vi likevel. I Kana'an var alt ferdig. I Kristus er alt vi trenger gjort ferdig for oss.

I 5Mos 8:7-9 leser vi mer om Kana'an: Det er et godt land med rennende bekker, kilder og dype vann. Et land med hvete, bygg, vintrær, fikentrær, epletrær, oljetrær og honning. Der skal de ikke mangle noe. I Kristus mangler vi intet. Vi er gjort rike på alt.

Og i 5Mos 11:11-12 leser vi at Kana'an er et land som drikker vann av himmelmens regn, et land som Herren har omsorg for, og alltid hviler Herrens øyne på det. Det er vel ingen andre det passer bedre på enn Kristus.

Vi ser at også landet Kana'an er et bilde på Kristus. Det gikk landet som det gikk folket. Det gikk Jesus slik det gikk folket.

Inn i dette landet var det Herren førte Abraham og hans ætt. Her skulle de få bo hele sitt liv, slekt etter slekt. Isak vandret i sin fars fotspor og fikk bo i Kana'an. Men Jakob og Esau vandret ikke i sine fedres fotspor, de måtte ut av Kana'an. Esau bøyde seg ikke for

Guds frelsesutvelgelse. Han dro til Se'ir (1Mos 32:3), sør-øst for Dødehavet. Gud ga dette landområdet til Esau og hans etterkommere (5Mos 2:4-5;22). Landet fikk navnet Edom. Dette viser oss at det ikke går an å leve borte fra Herren og bli værende i Kana'an (i Kristus).

Jakob, som hadde lurt til seg Esaus førstefødselsrett og velsignelse, måtte flykte til Laban i Mesopotamia for å berge sitt liv. Han ville ikke gjøre opp med sin bror og far. Men også her kom han i unåde og måtte flykte. Han ville hjem til far i Kana'an. Han trodde nok veien var åpen for ham etter alle disse årene han hadde vært borte. Tiden leger alle sår!

Men han kom ikke lenger enn til Jabboks vadeplass, Herren stanset ham. Veien til Kana'an var stengt for ham på grunn av hans uomvendte stilling. Det måtte et oppgjør til først. Det ble kamp der ved vadestedet. Det var natt, til slutt måtte Jakob bekjenne at han var Jakob (den listige og slu). Da fikk han velsignelsen og ble Israel. Nå var veien åpen for ham til Kana'an. Vi ser her at det er noe spesielt med Kana'an. Det er ikke hvem som helst som kan bo der.

Jakob flyttet inn med hele sitt hus i Kana'an. Men det viste seg fort at hans sønner ikke vandret i fotsporene til Abraham, Isak og Jakob.

De drev med litt av hvert (1Mos 37:2). Da lot Gud en stor hungersnød komme over Kana'an. I Egypt var det

Sommerens leirer

Barneleir på Fossnes

(for barn opp til de som skal begynne i 4. klasse)

Yngresleir på Kongshaugen kristne grunnskole

(for de som skal begynne i 5. klasse og opp til de som skal begynne i 8. klasse)

Leirene ovenfor er 21. - 23. juni.
Påmelding innen 10. juni til *André Heian*: andreheian@gmail.com
eller tlf: 411 01 223

Ungdomsleir Trettenes leirsted

(for ungdom fra ferdig med 8. klasse og oppover)

Talere: Lars Fredrik Ellingsen og Rami Seppälä.

Ledere: Reidar Heian, Fredrik Thorbjørnsen og Asbjørn Fossli

Påmelding ungdomsleir til *Reidar Heian* (414 95 526) innen 1. juni

Se www.nll.no for mer opplysninger om leirene!

i korn. Jakob og hans familie måtte flytte dit. Ingen av dem tenkte på at om en tid skulle de bli slaver for Farao, selv om Gud hadde varslet Abraham om det (1Mos15:13). Igjen ser vi at den som lever i synd, slik Jakobs

sønner gjorde, ikke kan bo i Kana'an.

Etter 400 år i Egypt ropte Israels-folket til Herren i sin store nød (2Mos 2:23-25). Da frelste han dem og førte dem igjen til Kana'an, landet som flyter av melk og honning – det landet Herren hadde tilsvoret Abraham og hans ætt å eie til evig tid.

Så, etter mange hundre år i Kana'an, faller folket fra Herren (Jes 1:2-4). Herren sender profetene som kaller til omvendelse og frelse. Men de forherder sine hjerter. Vi leser om dette i 2Kron 36:16-21. Herren lot Babel komme og ta Juda (Israel – de ti stammene ble tatt av assyryerne i 722 f.Kr), de drepte mange av folket, også pest kom, resten av folket ble ført i fangenskap. Igjen ser vi at når israel faller fra Herren, kan de ikke bo i Kana'an.

Etter 70 år i fangenskap var deres synd sonet. Daniel bekjenner både sin synd og sine fedres synder (Dan 9). Da førte Herren dem igjen tilbake til Kana'an. Salme 126 forteller om dette. Botferdige syndere får bo i Kana'an (Kristus).

I tredje Mosebok (26:42) leservi noe underlig. Også landet Kana'an skal lide for Israels synd. Mens jødene er 70 år i Babel, skal landet (Kana'an) hvile og gjøre fyldest for sine sabbatsår (v. 32-35 og 43a). Da gror landet igjen med torner og kratt, det blir til en ørken (v. 31-32) – dvs. forbannet. Men så, når de sytti år er til ende, kommer Gud

landet (Kana'an) i hu (v. 42) og han velsigner det igjen. Som Kristus blir forbannet for jødenes synds skyld, blir også landet forbannet og ligger øde og blir til en ørken. Men etter at gjelden er betalt, ser Herren igjen til landet Kana'an og velsigner det.

Vi ser at også landet Kana'an er et bilde på Kristus. Det gikk landet som det gikk folket. Det gikk Jesus slik det gikk folket. Gud setter alle botferdige inn i Kristus når de tror på ham. Der er alt gjort ferdig, der mangler de intet og der er de alltid for Guds åsyn og nyter hans velsignelse. Synden er sonet, der er det ingen fordømmelse lenger, sier Skriften (Rom 8:1). Der i Kana'an har de liv og overflod (Joh 10:10).

Kana'an er også i Bibelen et bilde på himmelen (Heb 4:6-8). Etter en strabasiøs vandring endte jødene i Kana'an. Da kom de til et sted der alt var ferdig. Der skulle de få hvile fra sine gjerninger, slik Gud også hvilte på den syvende dag.

Hvor godt er det ikke å få bo i Kana'an (i Kristus)? Hvor godt skal det ikke bli en dag å få hvile fra alle våre gjerninger, i Kana'an (himmelen)?

Kana'an minner oss om at det står en sabbatshelg tilbake for Guds folk (Heb 4:9). Det er også dette Herren vil si oss med landet Kana'an.

«*Kristus i første Mosebok*,
forts. i neste nr.

Nytt fra Sør-Amerika

Av Ingar Gangås

Litteraturtransport

I slutten av februar gikk det en større litteraturtransport fra Bolivia til Peru. Tilsammen 24 kartonger og esker med bøker skulle over landegrensen. Det var mange som var med og ba om at det ikke måtte oppstå problemer med selve transporten eller i tollen. Medarbeider i «Såmannen», René Villegas, fraktet bøkene til grensen, en reise som tok nesten to dager. Fra den andre siden kom misjonær i ELM, Per Olav Mangelrød, for å kjøre bøkene til Arequipa, hvor de skulle fordeles mellom Såmannens kontor og Unión Misionera sitt arbeid.

Da René nærmet seg grensa, ble han advart av bussjåføren, som mente at bøkene ville bli konfiskert og at det kunne bli vanskelige avhør.

Riktignok – da René holdt på å lesse av bøkene, kom det en brysk toller og ville vite hva han hadde med seg. René fortalte som sant var at det dreide seg om kristen litteratur. «Nei, så gledelig», svarte tolleren, «jeg er også en evangelisk kristen – jeg skal hjelpe deg over grensen med bøkene!»

Etter en kort stund var alt trygt lesset over i Per Olavs bil på den andre siden – uten en eneste krone i avgift! Bilen var så fullastet at det måtte kjøres svært så forsiktig. Det som skulle ha vært en grei dagsreise videre, ble en tur av lengre varighet, men alle bøkene kom trygt fram!

Rosenius til Columbia

Vi har tidligere fortalt at litteraturen har nådd ut til flere land i Sør-Amerika. Siste nytt er at «Husandaktsboken» av Rosenius og «Bibelske Skatter» av Luther etterspørres i Columbia. En teologistudent fra Arequipa brakte bøker dit. Nylig kom en luthersk pastor derfra til Såmannens kontor for å hente med seg flere bøker.

Misjonsoppdrag

Marit og Ingar Gangås reiser ut for et halvt år, fra september 2019. De skal i første omgang være ute til mars 2020. Det kom spørsmål fra Bolivia om det var mulig å komme ut for lengre perioder. Saken ble lagt fram for Landsstyret i NLL og det var vanskelig å si nei til forespørselen. Det blir aktuelt å leie et sted å bo, etter all sannsynlighet i byen Sucre, hvor det meste av forlagsvirksomheten og arbeidet foregår. Oppgaver som venter der ute er i første rekke oversettelse av bøker, spesielt Rosenius-litteratur, og utarbeidelse av studiehefter mm. Videre er det uttrykt ønske om forkynnelse og undervisning, samt rådgivning og kvinnearbeid. Det kan bli aktuelt å etablere et «senter for opplæring» i quechualandsbyen Pampa Aceituno, og det er behov for å delta i nybrotsarbeid sammen med de nasjonale medarbeiderne.

Åndens utgytelse på pinsedag

Av Øivind Andersen

«Og deretter skal det skje at jeg vil utgyte min Ånd over alt kjød. Deres sønner og døtre skal tale profetiske ord. Deres gamle menn skal ha drømmer, og deres unge menn skal se syner.»

Joel 3:1

Allerede Det gamle testamente profeter forutsa at det i forbindelse med Messias forløsergjerning skulle skje en særegen utgytelse av Guds Ånd over alt kjød. Og de forutsa selve hensikten med denne åndsutgytelse: å skape et villig og hengivent folk for Gud – et folk som skulle være Guds sanne barn og ydmyke tjenere.

I dette nye folk skulle det være et nytt villig hjerte og en ny kunnskapens Ånd. «Min Ånd vil jeg gi inne i dere, og jeg vil gjøre det så at dere følger mine bud og holder mine lover og gjør etter dem» (Esek 36:27).

Ved denne åndsutgytelse oppheves enhver forskjell mellom jøder og hendinger, og det blir i stedet et nytt åndelig skille som går gjennom verden: kristne og ikke-kristne, gjenfødte og ugjenfødte, Guds folk og verden, Guds kirke og verdens riker.

På pinsedag ble det ikke utgytt en Ånd som ikke hadde vært og virket i verden før. Apostlene og Jesu disipler mottok ikke Ånden denne dagen som frelsens barnekår. De hadde barnekårets ånd allerede før pinsedag. For Jesus hadde selv åndet på dem, og sagt: «Ta imot Den Hellige Ånd!» (Joh 20:22). Apostlene var

allerede innvidd i Guds åpenbaring. Hele pinseunderet var en åpenbar og guddommelig bekreftelse på Jesu misjonsbefaling: fra nå av tilhører frelsen alle folk i Jesu navn. Derfor betydde pinsedag at Gud nå både grunnla og åpenbarte en kirke av alle folk.

Vi må understreke dette: På pinsedag ble altså ikke Guds kirke grunnlagt, for den eksisterte like siden Adams dager i alle troens vitner gjennom tidene. Men pinsedag ble den universale kirke grunnlagt og åpentbart, på den universale forsonings grunn.

At dette er den rette forståelse av pinseunderet går klart fram av Skriftens enkle ord. Ved sin himmelfart hadde Jesus ikke bare gitt Misjonsbefalingen om å gå ut til alle folk, men han hadde samtidig bedt apostlene vente i Jerusalem til Ånden var utgytt og de var blitt iført kraft fra det høye (Luk 24:49; Apg 1:4). Før pinse var Skriftens hemmeligheter blitt åpenbart for dem. Før pinse hadde de sett inn i Kristi nådes hemmelighet. Før pinse var deres livskall klarlagt for dem. Før pinse hadde de fått Herrens oppdrag. Så kom pinse som bekreftelse og krafttilførelse, som en Åndens fylde over dem med ild og glød, med varme og frimodighet til gjerningen.

*Utdrag fra «Troslære»,
Stiftelsen På Bibelens Grunn, 1977*

Sommersamling på Fossnes

- med årsmøte, 10.-14. juli

Talere: Gunnar Nilsson, John Peder Samdal, Ingar Gangås, Per Bergene Holm og Sigbjørn Agnalt.

Ledere: Martin Fjære (hovedleder), Reidar Heian, Fredrik Thorbjørnsen, Gunnar Fossli og Dag Rune Lid

Sangere: Fossneskoret, barnekoret Lykten, Olav og Reidun Fossdal, Liv Jorunn og Martin Fjære m.fl.

Påmelding: André Heian
411 01 223 / andreheian@gmail.com

Påmeldingsfrist: 15. juni.

De som vil benytte stemmeretten, må gi beskjed om dette ved påmelding.

Flere opplysninger og priser: nll.no

Program

Onsdag

- 18.00 Samling og kveldsmat
19.30 Møte v/Gunnar Nilsson

Torsdag

- 08.00 Bønnemøte
10.00 Årsmøte
19.30 Andakt v/Rami Seppälä
Vitnemøte v/John Peder Samdal

Fredag

- 08.00 Bønnemøte
10.00 Bibeltime v/Gunnar Nilsson
11.30 Seminar v/Sigbjørn Agnalt
«*Sjelesorg (1)*»
11.30 Barnemøte v/Kari Brennsæter
19.30 Møte v/Per Bergene Holm
21.30 Ungdommens spørretime,
flere deltar

Lørdag

- 08.00 Bønnemøte
10.00 Bibeltime v/Gunnar Nilsson
11.30 Seminar v/Sigbjørn Agnalt
«*Sjelesorg (2)*»
11.30 Barnemøte v/Kari Brennsæter
16.00 Misjonsmøte v/Ingar Gangås
19.30 Møte v/John Peder Samdal

Søndag

- 08.00 Bønnemøte
10.30 Møte v/Per Bergene Holm
12.30 Middag og avslutning

Returadresse:
Lov og Evangelium
Dalerveien 732
3160 Stokke

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring!

Stevne på Laberget

1. - 4. august

Talere: Immanuel Fuglsang, Ingar Gangås, Jan Eirik Berre, Tobias Fjell og Poul Larsen.

Ledere: Jan Ove Heggdal, Thormod Fjell og Olav Fjære.

Sangere: Ulike sangkrefter vil delta under stevnet.

Påmelding: Marianne Gangås
415 42 259 / m_gangaas@hotmail.com

Påmeldingsfrist: 6. juli!

Vær tidlig ute med påmelding! Det fylles fort opp. Er det fullt på Laberget Leirsted, vil du bli innkvartert på Skogn Folkehøgskole (5 km unna). Beskjed om dette fås ved påmelding. Møt likevel opp på Laberget ved ankomst, der du vil få videre info. Betaling gjøres direkte til personalet på Laberget ved innkvartering eller til bestemte anviste tider under stevnet. Mer info på nll.no.

Program

Torsdag

19.00 Samling og kveldsmat
20.00 Møte v/Jan Eirik Berre

Fredag

08.30 Bønnemøte
10.00 Bibeltime v/Ingar Gangås
11.30 Bibeltime v/Poul Larsen
17.00 Familiemøte v/Tobias Fjell
20.00 Møte v/Immanuel Fuglsang

Lørdag

08.30 Bønnemøte
10.00 Bibeltime v/Immanuel Fuglsang
11.30 Bibeltime v/Poul Larsen
17.00 Misjonsmøte v/Ingar Gangås
20.00 Møte v/Immanuel Fuglsang

Søndag

08.30 Bønnemøte
10.30 Møte v/Ingar Gangås
12.30 Middag og avslutning